

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze pályázatot hirdet az Országos Kriminológiai és Kriminálisztikai Intézet

i g a z g a t ó i

munkakörének betöltésére.

A munkakör betöltésének feltételei:

- magyar állampolgárság, büntetlen előélet,
- egyetem állam- és jogtudományi karán szerzett diploma,
- tudományos fokozat a bűnügyi tudományok köréből és elismert eredmények e kutatások területén,
- a nemzetközi kapcsolatok, és a kapcsolatok fenntartása és bővítése szempontjából fontos idegen nyelv /nyelvek/ tárgyalási szintű ismerete,
- tudányszervezési tapasztalat és kutatói gyakorlat.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- a pályázó elképzeléseit, javaslatait az Intézet munkájának, működésének folytatására,
- jelenlegi munkahelyének, beosztásának, fizetésének megjelölését,
- eddigi szakmai munkájának és eredményeinek ismertetését /az általa írt tanulmányok bibliográfiai jegyzékét/,
- tudományos fokozatának, idegen nyelv ismeretének megjelölését

A pályázathoz mellékelni kell:

- a feltételeknek megfelelést igazoló okiratok, oklevelek másolatát,
- részletes önéletrajzot,
- három hónapnál nem régebbi erkölcsi bizonyítványt,
- egészségi alkalmasságot igazoló orvosi véleményt.

Amennyiben a pályázó az ügyészi szervezet dolgozója, úgy a felsorolt mellékleteket a pályázatnak nem kell tartalmaznia.

Az igazgató besorolása a bírák, ügyészek, bírósági és ügyészségi dolgozók előmeneteléről és javadalmazásáról szóló 1990. évi LXXXVIII. törvény, illetve annak 2. és 3. számú melléklete szerint történik.

A pályázat benyújtási határideje 1991. szeptember hó 1. napja.

A pályázatokat a legfőbb ügyészhez címezve, a Legfőbb Ügyészség Személyzeti és Tanulmányi Főosztályához kell beküldeni. /1372. Budapest, Markó u. 16./ A pályázat feltételeiről az Intézet megbízott igazgatója dr. Pusztai László /Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet, Budapest, XII., Maros u. 6/a. telefon: 1567-282/ ad felvilágosítást és kérésre rendelkezésre bocsátja az Intézet szervezeti és működési szabályzatról szóló tájékoztatót.

A pályázatokat szakmai bizottság bírálja el és tesz javaslatot a kinevezésre. A kinevezés kérdésében a legfőbb ügyész dönt.

A pályázók a pályázat eredményéről a határidő lejáratát követő egy hónapon belül értesítést kapnak. A kinevezés 1991. november hó 1. napjával történik.

Dr. Györgyi Kálmán úrnak
a Magyar Köztársaság legfőbb ügyészének

Budapest

Tisztelt Györgyi Úr!

Az Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet igazgatói munkakörének betöltésére meghirdetett pályázati felhívásnak eleget téve, az ott megadott tartalmi és alaki követelményeket követve mellékelten benyújtom pályázatomat az OKKRI igazgatói munkakörére.

A pályázat részletezéséről a tartalomjegyzék ad eligazítást.

Kérem a pályázat elbírálását, és annak eredményéről az értesítést.

Budapest, 1991. augusztus 21.

Tisztelettel

Irk Ferenc
az OKKRI m.b. osztályvezetője

PÁLYÁZAT
az Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet
igazgatói munkakörének betöltésére

Tartalomjegyzék

I. rész

Elképzelések és javaslatok az Intézet munkájának, működésének folytatására	3
1. Az OKKRI eddigi tevékenységének néhány jellegzetessége	3
2. A környezet megváltozása - megváltozott intézeti feladatok	5
3. Az intézet célja és fő feladatai	6
4. Áttekintés a tervezett intézet működési rendjéről	8
5. A pályázó néhány előfeltétele az igazgatói beosztás elvállalásához	15
Mellékletek az I. részhez	17

II. rész

1. Tájékoztató a pályázó jelenlegi munkahelyéről, beosztásáról, fizetéséről	25
2. A pályázó által írt tanulmányok bibliográfiai jegyzéke	25
3. A pályázó tudományos fokozata, idegen nyelv ismerete	44

I. rész

ELKÉPZELÉSEK ÉS JAVASLATOK az Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet munkájának, működésének folytatására

A pályázat benyújtásának előkészületi fázisában gondolataimat a következő főbb szempontok megvizsgálására összpontosítottam:

I. Az OKKRI eddigi tevékenységének néhány jellegzetessége

A jövőről alkotott elképzelések felvázolása előtt mindenképpen célszerű a múlt egy némely tanulságát levonni. Ezúttal elsősorban a szervezeti élet néhány érdekességét emelem ki.

Az OKKRI - mint az ötvenes évek végének, a hatvanas évek elejének több hasonló intézménye - részben nem az alapító okiratban megfogalmazott célok megvalósítására jött létre. Más megközelítésből úgy is fogalmazhatnánk, hogy a valós célokat részben már, részben pedig még nem lehetett nyíltan néven nevezni. Már nem lehetett megfogalmazni azt a célt, hogy a kora-kádári hatalom - számos más "szocialista" országhoz hasonlóan - egykori, már saját rendszere számára is súlyosan kompromittálódott bolsevik ellenfeleinek biztosított kádertemetőt. (Kétes büszkeség tölthette el ezen intézet kutatóit, amikor egyik munkatársának nevével az ötvenes évek borzalmaival is feltáró regényben találkozhatott.) Ezzel egyidejűleg érvényesült egy másik szemlélet is: ebben az intézetben megindult a kriminológiai kutatómunka akkor, amikor erről még nem lehetett beszélni, különösen nem intézeti működési célként kitűzni.

Az már az intézet eddigi egyetlen igazgatójának elévülhetetlen érdeme, hogy a hol tágabb, hol szűkebb mozgásteret - talán a legutóbbi néhány év kivételével - mindig maximálisan kihasználva szerzett és munkatársaival szereztetett nevet és rangot az intézetnek. Így a domináns nem az örökségből fakadó kádertemető-jelleg lett és maradt, hanem az ország legtöbb jogász kutatóját foglalkoztató, s

legnagyobb kriminológiai szakirodalmat produkáló intézmény maradt örökül a jelen és jövő számára.

Az OKKRI tevékenysége - nem utolsó sorban a nem csupán kényszerűen kapott, hanem az igazgató által szabadon választott kutató gárda "felnövekedésével" - lassan módosult, az eredeti súlypontok eltolódtak. Ennek leglátványosabb következménye az lett, hogy a kriminológia általában előretört, a kriminalisztika pedig veszített korábbi súlyából. Ezzel már eleve együtt járt az is, hogy a kriminalisztikán belül a krimináltechnika még inkább súlytalanná vált. Bár igaz, hogy egy-egy szakterület fontossága mérésének nem épp legpontosabb eszköze a publikációk száma, azonban az sem tagadható, hogy ezekből bizonyos következtetéseket le lehet vonni. Ezért informatív a pályázat mellé tett 1. sz. táblázat, amelyik arról számol be, hogy az OKKRI munkáját legrészletesebben bemutatni hivatott sajtó periodikájában: a (korábban Kriminalisztikai Tanulmányok, ill. később) Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok egyes kötetekben milyen arányban szerepeltek az egyes területek. Megállapítható, hogy

- a kriminológiai-büntetőjogi tárgyú beszámolók az 1970-es évektől jelentősen megszorodtak, a 80-as évek kezdetétől pedig domináns (olykor kizárólagos) szerephez jutottak. (Ebben egyébként nagy szerepe volt - egyebek mellett - annak is, hogy az OKKRI a társadalmi beilleszkedési zavarok kutatási programjának egyik fő bázisa volt és az ma is.)
- a kriminalisztikai-büntető eljárásjogi, krimináltechnikai tárgyú munkáknak nemcsak a részaránya, de az abszolút száma is jelentősen lecsökkent.
- a krimináltechnikai témájú publikációk a tanulmánykötetektől 1984-től kezdődően gyakorlatilag (az egyetlen 1990-es esztendő kivételével) eltűntek.

Tanulság: a krimináltechnika - itt elemezni nem kívánt, s e koncepció szempontjából egyébként is közömbös okokból - az OKKRI fő sodrásából kikerült, elszürkült, súlytalanná vált. Mindez egyáltalán nem kérdőjelezi meg az e területet művelők, valamint irányítók magas szintű szakmai tudását, hozzáértését, elméleti és gyakorlati kutató munkára való alkalmasságát, az elért eredmények hasznosíthatóságát.

2. A környezet megváltozása - megváltozott intézeti feladatok

Az elmúlt években a legtöbb előzetes várakozást is meghazudtoló mértékben növekedett a bűnözés. Ennek tempója ugyan lassítható (ez kell legyen a legfőbb kriminológiai-kriminálpolitikai feladat is), azonban a növekedés az elkövetkező negyed században várhatóan - tendenciáját tekintve - nem fog megváltozni. Változás várható viszont a bűnözés számos strukturális elemében. Ez a változás igen gyorsan kerülhet a felszínre, s könnyen fog "eszkalálódni". Ez pedig a kutatásokban is gyors reagálásokat kell eredményezzen. Az OKKRI csak akkor számíthat meglevő presztizse megvédésére, sőt növelésére, ha a szakmában gyors alkalmazkodóképességével vív ki elismerést.

A változóban levő állami-társadalmi élet egyik jellegzetessége, hogy a különböző intézmények - bár olykor nagyon lassan, de fokozatosan - megszabadulnak szereptévesztéseiktől, s egy megszilárduló szakmai rendben a helyükre kerülnek. Ez most azt jelentheti, hogy a kriminológiának nem kell tovább kényszerű szimbiózisban élnie a kriminalisztika egészével, nevezetesen a krimináltechnikával. Ma már semmivel nem indokolható az a kényszerházasság, aminek egyetlen összekötő kapcsa a két (mármint a kriminológia és a krimináltechnika) szóban egyaránt előforduló "crimen" szó. Az egyik társadalom, a másik természettudomány. Az utóbbi most már talán teljes egészében átkerülhet a "Polizei-wissenschaft" fogalomkörébe és kutatói bázisához.

A kriminológia kutatási célja úgyszintén folyamatosan változik. Az igények ma már természetük és elemi erejük folytán csak akkor tűrik el a tisztán elméleti munkálkodást, ha az távolabbról, de méginkább közelebből egybekapcsolódik a gyakorlattal, elsődlegesen a kriminálpolitikával.

Annak elismerésével, hogy részint a társadalom egy viszonylag széles köre tartozik a bűncselemények által potenciálisan veszélyeztetettek közé; továbbá annak felismerésével, hogy az áldozattá válás ellen ki lehet alakítani és eredményesen lehet alkalmazni különféle védekezési technikákat; nemkülönben annak elismerésével, hogy az áldozat (többnyire) ugyanakkor a társadalomnak az integráns tagja: alapvetően átalakul a kriminológiai-kriminálpolitikai tevékenység. Megváltoznak a prioritások és a súlypontok.

Megváltozik egy-egy ország feladata annak függvényében is, hogy milyen nemzetközi elvárásoknak akar a hatalom eleget tenni. Jelenleg úgy tűnik, hogy

ebből a szempontból egyrészt az ENSZ, másrészt a fokozatosan kialakuló európai államok konföderációja az a két intézményrendszer, amihez alkalmazkodni érdeklünk, egyes esetekben kötelességünk. Még hozzá előbb-utóbb nemcsak passzívan, hanem kezdeményezőleg is.

Megváltozik (sőt: lényegében már megváltozott) a törvénykezési folyamat. Nemcsak a nemzetközi normáknak mindenben megfelelő jogalkotáásra van szükség, hanem - egyebek mellett - olyanra is, ami kommunikál az ún. közvéleménnyel. Még ha a jogalkotásnak nem is kell feltétlenül a közvéleményt (különösen nem annak leghangosabb csoportjait) kiszolgáltatnia, mégis egyrésztől tisztában kell lennie a közvélekedéssel, másrészt kedvező talajt is kell teremtenie a kielégítő fogadtatáshoz. Már csak abból a megfontolásból is kiindulva, hogy a többségi önkéntes jogkövetés biztosabb sikert jelent az elérendő célhoz, mint az egyedüli kényszer ereje.

Tanulság: a centrumban a közvéleménynek kell lennie. Minden korábbi hazai szokástól eltérően fontos szerep jut a kriminálpolitika kialakítása során a lakossági megkérdezésnek, a hatósági információnak (ideértve a témaelőterjesztéshez szükséges kutatásokat is) és tájékoztatásnak. Ez lehet egy önálló kriminálpolitikai intézet hosszú távú fő feladata.

3. Az intézet célja és fő feladatai

Ebben a részben kívánom összegezni a pályázati felhívásban exponált legfőbb célt: javaslataimat az Intézet munkájának, működésének folytatására.

Előljáróban meg kívánom jegyezni: én egy céljait, irányítását, szervezetét, és hierarchikus hovatartozását tekintve részben másik intézetben gondolkodom. Olyanban, amelynek sok hasonló társa található Európában és szerte a világon, de amely figyelembe veszi

— az OKKRI hagyományait

— a magyar viszonyok realitásait

— az előző pontban egészen vázlatosan ismertetett elvárásokat.

Amennyiben a Bíráló Bizottság, illetve a kinevezést gyakorló legfőbb ügyész úr úgy véli, hogy csak a jelenlegi intézeti struktúrában és szervezeti hovatartozásban lehet a pályázónak gondolkodnia és elképzeléseit felvázolnia: kérem, hogy a pályázatot innentől kezdve ne olvassa tovább! (A jelenlegi struktúra mindenáron való fenntartására utaló jel ugyanis található a kifrásban: pl. csak jogi végzettségűnek adatik meg a pályázás joga. Munkatársaim közül többen - és szerintem joggal - kérdezték meg: ha a pályázat valóban nyílt, a pályázónak miért nem lehet a jelenlegitől eltérő elképzelése? Miért volna eleve alkalmatlan egy jogitól eltérő végzettségű személy az esetleg koncepcionálisan is megreformált intézet irányítására?)

Az új Intézet legfőbb célja a kriminálpolitikai háttérbázis biztosítása a bűnözés-megelőzés intézményrendszere számára. (Engedtessek meg, hogy ezúttal ne térjek ki a kriminálpolitika fogalmának meghatározására. Ehelyett csupán jelzem: a fogalom definiálása a hazai szakirodalomban nem teljesen problémamentes.)

Azt gondolom: Magyarországon egy ilyen intézet elsődleges feladata a hazai igények kiszolgálása. Úgy is fogalmazhatunk tehát, hogy egy tagadhatatlanul politika-orientált kutatás informális kapcsolatot teremt a kutatók, a döntéshozók és a döntéshozók között. Ez pedig úgy valósítható meg, ha a kutatások alapvetően két területen folynak, úgymint

- a napi igények eredményes kiszolgálását előkészíteni hivatott elméleti-stratégiai munkák;
- a napi igényeket közvetlenül kiszolgáló munkák.

Ennek megfelelően a **Kriminálpolitikai Intézet fő feladatai:**

- a kriminálpolitika körében részint az államigazgatás, részint az Intézet vezetése által kezdeményezett kutatások elvégzése;
- közreműködés és kutatási alapanyagok prezentálásával kezdeményezés a kriminálpolitikai elméleti és gyakorlati szakemberképzésben;
- részvétel a súlyos devianciákban bármelyik oldalon szereplők terápiájában;
- bekapcsolódás az elméleti és a gyakorlati bűnüldöző és bűnmegelőző munkában szerepet vállalni hivatott aspiránsok képzésébe.

— részvétel a lakosság széles köreit érintő, előre-megelőző, tehát valóban preventív stratégia kialakításában és gyakorlati végrehajtásában.

— a magyar és a nemzetközi intézményi kapcsolatok ellátása részint a kriminológiai gyűjtőkönyvtár, részint nemzetközi szakértői csere biztosítása útján.

Tanulság: az Intézet a jövőben is foglalkozhat mind új elméletek, mind új kutatási módszerek kialakításával. Ezek azonban nem szerepelhetnek központi témákként. Elsődleges feladatnak az aktuális kriminálpolitikai tervezésnek kell lennie.

4. Áttekintés a tervezett intézet működési rendjéről

A jelenlegihez képest megváltozott intézeti célok és feladatok a harminc éves intézeti struktúra átalakítását is szükségelik. Ennek keretében felmerül a szervezeti hovatartozás és hierarchia kérdése csakúgy, mint a manapság különösen kényes pénzügyi források biztosításáról alkotott elképzelések csokorba gyűjtése.

4.1. Szervezeti hovatartozás és hierarchia

Mielőtt e kérdésről kifejténém véleményemet, szükségesnek látszik utalni arra, hogy az OKKRI jelenlegi működésének egyik legfőbb pozitívuma az államigazgatási rendszertől való - a szervezeti hovatartozásából fakadóan indirekt módon lényegében alkotmányos - függetlensége. Nyilvánvaló, hogy ezt a helyzetet a lehetőségek határáig elmenve meg kell őrizni. Ez lényegében két módon érhető el:

1. Olyan, az államigazgatáson kívül álló intézményhez kapcsolni, aminek státusza azonos vagy hasonló a jelenlegi ügyészi szervezetéhez. Könnyű belátni, hogy egyetlen ilyen közhivatal létezik: a bírói testület. Nem kevésbé könnyű azt is elismerni, hogy e testülethez a most vitatott feladatkörű kutatóintézetet csatolni életszerűtlen. Ez az ötlet tehát nélkülözi a realitást ezért elvetendő.
2. A megoldás abban található meg, hogy a hierarchikus kötődésnek olyan függetlenségi garanciáit kell biztosítani, ami a — csupán formális —

kötődés mellett és ellenére is lehetővé teszi a működés relatív szabadságát és megakadályozza egyik vagy másik államigazgatási intézmény "kézi vezérlés"-ben kifejezésre jutó intervencióját. Ilyen függetlenségi garanciát jelenthet az intézet élén álló, azt irányító és ellenőrző, megfelelő összetételű és hatáskörrel bíró **Tanács**.

Az új (megújult) Kriminálpolitikai Intézetet - az imént jelzett szempontokat is figyelembe véve - több okból nem volna szerencsés a jelenlegi hierarchiában működtetni. A legfőbb érvek a jelenlegi helyzet ellen a következők:

- A Legfőbb Ügyészség, illetve ezen intézmény vezetőjének jogi státusza hosszú idő óta vita tárgya, aminek kimenetele a mai viszonyok mellett minden látszólagosan egyértelmű tendencia ellenére többesélyes. A vita kimenetelét és lezárulásának időpontját ma senki nem merné bizonyossággal megjósolni. Nem túl szerencsés egy újjáalakuló, megnövekedett és a korábbihoz képest megváltozott feladatok megoldására hivatott intézetet egy ilyen "lebegő" helyzetben levő főhatóság, ill. annak vezetője gondnoksága alatt hagyni. Különösen akkor nem, ha - amennyiben a papírforma érvényesül - ez rövid időn belül egyet jelent az OKKRI hierarchikus önállóságának megszűnésével. Amennyiben ugyanis az Intézet bármilyen formában az igazságügyi miniszter, illetve ezen apparátus fennhatósága alá kerül: elkerülhetetlen a minisztériumi - tehát a bűnözés megelőzése szempontjából mégiscsak partikulárisnak tekintendő - érdekek prioritásának érvényesülése. Megfelelő kontroll hiányában ugyancsak kivédhetetlen a kormányzati politika érvényesítése egy annál sokkal magasabb rendű politika rovására. A ma a tudomány területén olyannyira fontosnak tartott, és itt értékékként is jelentkező pártsemlegesség betarthatatlan.
- Az OKKRI - leköszönő igazgatója korábban már elismert taktikai érzékének köszönhetően - az elmúlt időszakban számos, a főhatóság partikuláris szempontjait tükröző "kutatási" igényt szabotált el. Az OKKRI kriminológusainak döntő többsége egészen egyszerűen nem volt - s vélhetőleg a múltbeli tapasztalatok birtokában a jövőben még kevésbé lesz - hajlandó az ún. "közös kutatások" köntösebe csomagolt megbízásoknak eleget tenni, s olyan felmérésekben részt venni, amiknek a valódi kutatómunkához semmi köze sincs, sokkal inkább célvizsgálatok olykor (ál)tudományos mázzal való leöntése. Tudomásul

kell végre venni: az ügyészi tevékenység és a kriminológiai kutatás nem hozható direkt kapcsolatba. Túl drága, ha a kriminológus azzal tölti idejét, hogy napi ügyészi munkát vagy illet ellenőrző célvizsgálatot támogató. Ez - megideologizálva az ügyészi szervezetnek a szocialista törvényesség biztosítása érdekében kifejtendő, egykor olyanra hangsúlyozott fontosságával - a múltban elméletileg tartható és indokolható volt. A jelenlegi státusz fennmaradása azonban ma sem zárja ki ilyen elképzelések hatalmi szóval történő érvényesítésének lehetőségét. Nem célszerű, ha egy intézet, ill. annak vezetése számára akárcsak elvileg lehetséges alternatíva az, hogy nem gyakorlati, életszerű, megoldandó feladatokkal foglalkozik, hanem esetleg a hatalmi arrogancia fitogtatását kifejezésre juttató külső elvárások elhárításával.

Az OKKRI utódszervezetének a tudományt és nem az állami bürokráciát kell szolgálnia!

Az OKKRI-ban megélt tapasztalatok birtokában - ismerve jónéhány miniszteriális kutatóhellyel szembeni elvárásokat is - a jövőben épp ezért csak egy olyan intézet létjogosultságát tartom elfogadhatónak, amelyik kormánygaranciával működő önálló jogi személy, s amely igen laza kapcsolatban van egy, a bűnözés megelőzésében közvetlenül érdekelt államigazgatási főhatósággal. ennek vezetője csupán adminisztratív irányítást gyakorol az Intézet felett. Ez a struktúra - túl a feladathoz mért célszerűségeen - megfelel számos külföldi intézmény jól bevált rendszerének, tehát nem távolít, hanem közelít a számunkra példaként szolgáló országok megoldásaihoz.

Mindkét alternatívában az adminisztratív irányítás azt jelenti, hogy a tárca vezetőjének csak korlátozott beleszólása van mind az intézeti munka körének meghatározásába, mind az ott dolgozó vezetők és beosztottak személyének kinevezésébe és visszahívásába. Pontosan akkora, mint amekkorát a működési alapszabályzatban az alapítók számára adnak. A végső döntések mindig az adminisztratív irányító és a Tanács tagjai kompromisszumának eredményei. Ahogy ennek egy demokratikus berendezkedésű, liberális eszméket (is) magáévá tevő társadalomban illik lennie.

Az előbbieket figyelembe vétele mellett az általam elképzelhetőnek tartott változatok a következők:

- a) Az önálló Kriminálpolitikai Intézet az igazságügyi miniszter adminisztratív felügyelete alatt működik.

Érvek e változat mellett:

- A kriminálpolitika területének egyik része - mármint az, amelyik a bűnfelderítéshez, bűnüldözéshez közelebb esik - halványabbá, a másik része - mármint az, amelyik a jogalkotáshoz, a hatalom és a közvélemény viszonyának elemzéséhez esik közelebb - hangsúlyozottabbá válik.
- Az új intézet nemzetközi presztízse nagyobb lehet, ha ezen változat mellett születik döntés. Tény, hogy a kriminálpolitikát nemzetközi viszonylatban az igazságügyi tárca, illetve a hozzá tartozó kutatóintézet szokta képviselni. Ezen túlmenően hangsúlyozandó, hogy e változat elfogadása esetén a kriminálpolitikai stratégiai tervezés kaphat prioritást.

Érvek e változat ellen:

- A kriminálpolitika gyakorlati megelőző része ténylegesen két helyen (ezek egyike feltétlenül a BM marad) folyik, ami az erők felesleges szétszabdalásához, kevésbé rossz esetben a munkák nem kellő koordinálásához, rosszabb esetben a különböző helyeken működő, s különböző főhatóságok felügyelete alatt ténykedő intézmények rivalizálásához vezet.
- Az OKKRI krimináltechnikai részlege e struktúrában végleg feleslegessé válik, leválasztása azonban többszintű egyeztetés utáni döntést igényel. Ennek ideje a jelenlegi zsúfolt kormányzati tevékenység mellett a kívánatosnál jobban elhúzódhat, ami hátráltatná az új (újja alakult) Kriminálpolitikai Intézet munkáját is. Kedvezőtlenebb esetben a krimináltechnikai szakembergárda szétszéled, több évtized alatt elért eredmények hasznosítás nélkül maradnak.

- b) Az önálló Kriminálpolitikai Intézet a belügyminiszter adminisztratív felügyelete alatt működik.

Érvek e változat mellett:

- Elmélet és gyakorlat szoros szimbiózisban él, tehát a változó gyakorlati igények jól interpretálhatók, az érdekek könnyen érvényesíthetők.
- Az OKKRI krimináltechnikai részlege egyszerűen átcsatolható a BM e területen ténykedő központi intézetéhez. Ez annál inkább kívánatos volna, mivel a megváltozott bűnözési struktúra egyre sürgetőbben igényli az OKKRI krimináltechnikai szakembergárdájának és gépparkjának a napi felderítési munkájába való bekapcsolását. Az ugyanis - részben - olyan tevékenységekre szakosodott, amik - ilyen színvonalon - az országban másutt nem folytak, és speciális, hosszú évtizedek alatt megszerezhető szakismeret hiányában nem is fognak folyni.
- A BM és annak költségvetése mindig érzékenyebb volt, a jövőben pedig még az eddiginél is érzékenyebb lesz a bűnözési helyzet alakulására, s ezt a belügyminiszter ugyanígy mindig jobban képes a költségvetési vitában érvényesíteni, mint az alább elképzelt másik változat tárcavezetője. S mivel az új intézet önálló költségvetési szervként kellene funkcionáljon: egyáltalán nem közömbös, hogy a kormányban, illetve a költségvetési vita során a parlamentben melyik főhatóság vezetője képviseli az érdekeit.

Érvek e változat ellen:

- Ide azok tartoznak, amelyek a igazságügyi miniszteri felügyelet alá tartozás mellett szóltak.

4.2. Szervezeti felépítés

Az Intézetnek alapvetően három fő egységből kell állnia: a kutatási, a dokumentációs (információgyűjtő és -feldolgozó), valamint a tájékoztatási (információkiszugárzó) részlegből.

A kutatási részlegen dolgozók egy-egy tématerületet többnyire önállóan művelnek és a konkrét kutatási témákat – külső szakemberek időleges bevonásával – önállóan koordinálják. Egy kisebb, kriminológiai-kriminálpolitikai és kifejezetten elméleti alegységen kívül dominálnia kell a kriminálpolitikai gyakorlat szempontjából legaktuálisabb témáknak.

A dokumentációs részleg két fő alegységből áll: a jelenleg is országos gyűjtőként kijelölt könyvtárból és a statisztikai részlegből (amelynek – a fizikai adottságokat kihasználva – szoros, számítógépes kapcsolatban kell lennie az egységes rendőrségi-ügyészségi statisztikai adatbázist tároló legfőbb ügyészségi Számítógép Központtal).

A tájékoztatási részlegnek eddig a hazai viszonylatban nem kellően kihasznált területet kell közvetlenül bekapcsolnia a bűnmegelőzésbe: irányítania kell az állami, segítenie kell a társadalmi, közvetlenül a bűnmegelőzéssel foglalkozó intézményeket. Különösen fontos feladata a hatalommal, a lakossággal, a tömegkommunikációval és a külföldi partnerszervezetekkel való kapcsolattartás.

A pénzügyek intézéséhez főkönyvelő kell, ellenőrzéséhez pedig egy külön számvizsgáló bizottság, a szervezet belső életében keletkező konfliktusok eredményes kezelésére pedig döntőbizottság. (A szervezeti struktúra vázlatos áttekintését ld. a 2. sz. táblázatban.)

4.3. A szervezet irányítása

Az új Intézetet egy Tanácsnak kell irányítania, ami összetételét tekintve hasonlít a jelenlegi Tudományos Tanácshoz, szerepe azonban attól gyökeresen eltér, s lényegében megfelel a mai korszerű hazai és külföldi intézetirányító szervezeteknek. Feladata tehát – a jelenlegivel szemben – nem a tanácsadás, a szakmai egyetértés, illetve javaslatok érvényre juttatása az intézetigazgató, illetve a legfőbb ügyész számára, hanem szakmai, személyi és pénzügyi döntéshozatal, s felelősségvállalás az

Intézet egész léte és működése vonatkozásában. (Az Alapszabálytervezet rövidített változatáról ld. a Függelék. Ez nem titkoltan épít a már az ún. rendszerváltás óta újraszabályozott OMF és OTKA működési rendjére, azaz a 99/1990. (XII.3.) Korm. r. és a 37/1991. (III.1.) Korm. rendeletre.)

Külön fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy - tekintettel az Intézet megváltozott feladataira, a társadalmi-gazdasági életben bekövetkezett gyökeres átalakulásokra, nemkülönben a feladatmegvalósítás hatékonysági igényeire - a Tanácsban nemcsak a tudomány és a hatalom, hanem a gyakorlati megvalósításban közvetlenül vagy közvetve érdekelt intézményeknek és szervezeteknek is helyet kell kapniuk. Ezek között is kiemelten azok, amelyek garantálhatják, hogy az állami pénzeszközöket kiegészíthetik, s ezáltal az Intézet működését stabilizálhatják. (Megjegyzendő: egy kutatóintézetet képtelenség mindenféle anyagi tartalék nélkül, havonta leosztott és az adott hónapra épp csak elosztható pénzeszközökből hatékonyan működtetni. Egy számítógép-periféria vagy egy könyvcsomag érkeztetését nem lehet úgy időzíteni, hogy abban a hónapban pl. a házban egyetlen vízcső sem törhet el, mert ha igen: az egyiket vagy a másikat nem lehet kifizetni.) Épp ezért a Tanács tagjai a következő intézmények vezető beosztású tisztviselőiből állhatnak:

- Az állami bürokrácia képviselőiben: a Legfelsőbb Bíróság, az Igazságügyi Minisztérium (az 1. alternatíva szerint az igazságügyi miniszter a Tanács elnöke), a Belügyminisztérium (a 2. alternatíva szerint a belügyminiszter a Tanács elnöke), az oktatási, a pénzügyi és a népjóléti (egészségügyi) tárca képviselői.
- A nem állami bürokrácia képviselőiben: az önkormányzatok, az egyetemek jogi és szociológiai fakultásainak, a Magyar Tudományos Akadémiának, az ügyvédi kamaráknak, a Fogyasztók Országos Szövetségének, a Biztosítók Országos Szövetségének, a Vállalkozók Országos Szövetségének, az ifjúsági, a sértetti és az eltelti érdekvédelemnek, ill. ezen érdekeket artikuláló intézményeknek a képviselői (összesen mintegy 20 fő).

4.4. A szervezet pénzügyi háttérbázisa

Az Intézet fenntartását két fő forrásból látszik célszerűnek biztosítani:

- A költségvetésből, ahol e tétel (mint jelenleg) külön rovaton elkülönített forrásként van nyilvántartva.
- Az Intézet saját bevételei extra szolgáltatásai útján. (Elsődlegesen a kutatók aktivitásának függvénye ezen eredmény.)

A pénzügyeken belül a fizetéseket beosztáshoz és nem - mint jelenleg - alapvetően a közszolgálatban eltöltött időhöz kell igazítani. "Etalon" legyen a mindenkori miniszteri fizetés adott százaléka, amit az Alapszabályban rögzített szűk határok között a Tanács határozhat meg évről évre, közvetve kifejezve ezzel az Intézet vezetői és többi dolgozója teljesítménye iránti véleményét.

Az egyéb, nem központi forrásból származó bevételek egy része (kívánatosan mintegy 15 %-a) rezszi címén az intézeti kasszába vándorol. Ennek nagyobbik része (a 15 %-ból mintegy 10 %) személyi, a fennmaradó (egyharmadnyi) rész pedig az Intézet dologi költségeinek kiegészítésére használható fel. A kutatói ösztönzés és az Intézet érdekében végzett erőfeszítések méltányolására a személyi rész fele az(oka)t illeti, aki(k)nek köszönhető a pénz megszerzése. Másik fele pedig a kollektíva egészének gyarapodását szolgálja.

5. A pályázó néhány előfeltétele az igazgatói beosztás elvállalásához

A pályázatnak van néhány olyan sarokpontja, amelynek garantálása nélkül az egész rendszer összeomlik, s nem lesz más, mint a pályázó jámbor elképzelése. Épp ezért - nem feledkezve meg egyrészt a feladat nagyságáról, másrészt arról a megtiszteltetésről, amit a pályázat esetleges megnyerése önmagában jelent - ez utóbb említett kedvező fejlemény esetében is csak akkor tudom vállalni az Intézet vezetését, ha a kinevezés időpontjában a kinevezők garantálják a felvázolt koncepció végigvitelét, illetőleg garantálják az ehhez szükséges intézkedések megtételét. Ennek két sarkalatos pontja:

1. Garantálják olyan misztertanácsi határozat legkésőbb 1991. december 31-ig való meghozatalát, ami tartalmazza legalább a következőket:
 - az Intézet profilváltását, ideértve a krimináltechnikai részleg "elcsatolását";
 - annak jogszabályban rögzített kimondását, hogy az Intézet Tanács irányítása alatt áll, amelynek feladata dönteni az Intézet tevékenységét meghatározó valamennyi lényeges kérdésben. Maga a Tanács összetétele pedig nincs ellentétben a mellékelt Alapszabály tervezetben (ld. Függelék) megadott paritásos elvekkel - különös tekintettel az érdeképviseletekre.
2. Garantálják, hogy az előbbivel egyidejűleg, legkésőbb 1991. december 31-ig az OKK-rI krimináltechnikai részlegének leválasztása (hatásköri, szervezeti elkülönítése) megtörténik, azaz e részleg már nem tartozik az Intézethez.

Megjegyzem, hogy a jogszabályi előkészítésben csakúgy, mint az átszervezésben készséggel veszek részt. Azonban célszerű, hogy ez még a jelenlegi ideiglenes vezetés mellett bonyolódjék le. Az új igazgatónak garantáltan egy szervezetiileg és irányítástechnikailag tiszta intézetet kell megkapnia.

Mellékletek az I. részhez

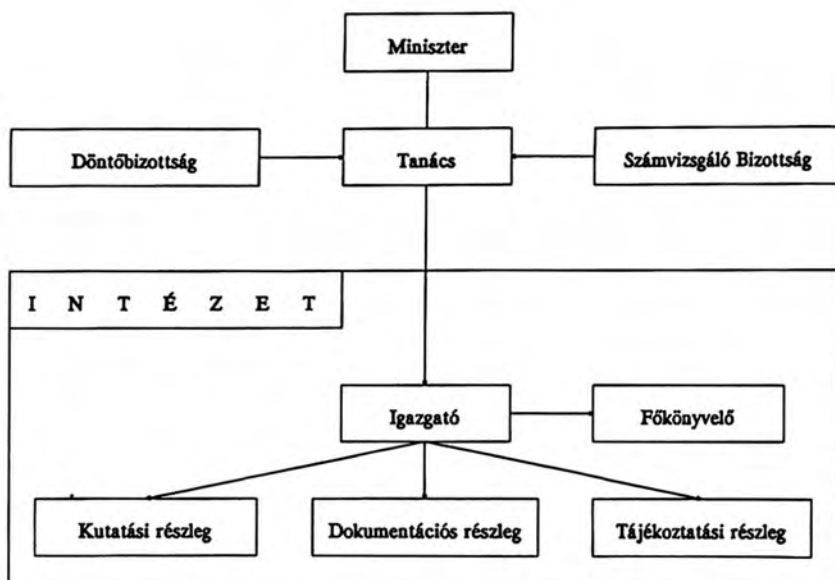
1. sz. táblázat

Tématerületek előfordulási gyakorisága az OKKRI periodikájában
(Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok és monográfiák)

kötetszám	kriminológia (+büntetőjog)	krimináltaktika (+büntető eljárásjog)	krimináltechnika
1.	2	2	0
2.	3	3	0
3.	2	5	0
4.	4	3	1
5.	1	5	0
6.	3	4	1
7.	2	4	2
8.	5	3	3
9.	3	2	1
10.	8	0	0
11.	6	1	1
12.	4	2	1
13.	4	1	1
14.	8	0	0
15.	8	0	1
16.	8	3	0
17.	8	2	0
18.	8	1	2
19.	5	2	1
20.	6	2	2
21.	8	2	0
22.	7	2	0
23.	7	2	0
24.	9	2	0
25.	8	0	0
26.	8	1	0
27.	6	2	1
28.	7	2	0
monográfiák	15	3	1

2. sz. táblázat

A Kriminálpolitikai Intézet szervezeti struktúrája

Függelék

A Kriminálpolitikai Intézet alapszabálya (tervezet, rövidített vázlat)

Az itt közölt szövegtervezet az Intézet tevékenységének újraszabályozására hivatott kormányrendelet alapjául is szolgálhat.

A Kormány Korm. rendelete a Kriminálpolitikai Intézet feladatáról, hatásköréről, szervezetéről és működéséről.

A Kormány a Kriminálpolitikai Intézet feladatát, hatáskörét, szervezetét és működését a következők szerint határozza meg.

1. §

- (1) A Kriminálpolitikai Intézet (a továbbiakban: KRIPOLINT) országos hatáskörű, önálló jogi személy, amely a jelen rendeletben meghatározott célok megvalósítására önállóan gazdálkodik. Székhelye: Budapest. A KRIPOLINT a munkájába bevont állami és társadalmi szervezetekkel és más intézményekkel együttműködve részt vesz a magyar bűnözésmegelőzési tevékenységben.
- (2) A KRIPOLINT felügyeletét
 1. alternatíva: az igazságügyi miniszter
 2. alternatíva: a belügyminiszterlátja el.
- (3) A KRIPOLINT pénzügyi forrásai lehetnek:
 - a) az állami költségvetésben címzetten megállapított összeg.
 - b) a gazdálkodó szervezetek, más jogi és természetes személyek részéről az Intézet által felajánlott és igénybe vett szolgáltatásokért kifizetett összeg.

- c) más, az Intézet számára nyújtott egyéb, pénzbeli és természetbeni adományok.

2. §

A KRIPOLINT célja a bűnözés megelőzésének érdekében kifejtendő elméleti és gyakorlati kutatómunka, valamint a kriminálpolitikai elméleti és gyakorlati tevékenységek irányítása. Ennek érdekében

- (1) Kriminológia-elméleti kutatásokat végez.
- (2) A kriminálpolitika körében részint az államigazgatás, részint az Intézet vezetése által kezdeményezett kutatásokat végez.
- (3) Közreműködik és kutatási alapanyagok prezentálásával kezdeményezi a kriminálpolitikai elméleti és gyakorlati szakemberképzést.
- (4) Részt vesz a súlyos devianciákban bármelyik oldalon szereplők terápiájában.
- (5) Bekapcsolódik az elméleti és a gyakorlati bűnüldöző és bűnmegelőző munkában szerepet vállalni hivatott aspiránsok képzésébe.
- (6) Részt vesz a lakosság széles köreit érintő, prevenciós stratégia kialakításában és gyakorlati végrehajtásában.
- (7) Gondoskodik a magyar és a nemzetközi intézményi kapcsolatokról részint a kriminológiai gyűjtőkönyvtár, részint nemzetközi szakértői csere biztosítása útján.

3. §

- (1) A KRIPOLINT vezető szerve: a Tanács, amely elnökből és nn. számú tagból áll. Elnöke
 1. alternatíva: az igazságügyi miniszter
 2. alternatíva: a belügyminiszter.

Tagjai (mindkét alternatíva esetén) a következők: a Legfelsőbb Bíróság, a Belügyminisztérium, az Igazságügyi Minisztérium, az oktatási, a pénzügyi és a népjóléti (egészségügyi) tárca képviselői, továbbá az önkormányzatok, az egyetemek jogi és szociológiai fakultásainak, a Magyar Tudományos Akadémiának, az ügyvédi kamaráknak, a Fogyasztók Országos Szövetségének, a Biztosítók Országos Szövetségének, a Vállalkozók Országos Szövetségének, az ifjúsági, a sértetti és az elítélti érdekvédelemnek, ill. ezen érdekeket artikuláló intézményeknek a reprezentánsai.

(2) A Tanács feladatai:

- a) szakmai, személyi és pénzügyi döntéshozatal és felelősségvállalás az Intézet egész léte és működése vonatkozásában.
- b) Meghatározza az Intézet ügyrendjét és dönt minden olyan kérdésben, ami nem tartozik az Intézet vezetőjének döntési jogkörébe
- c) Megvitatja és elfogadja a tervbeszámolót és jóváhagyja a következő évre szóló működési tervet és költségvetést.
- d) Az elnök javaslatára - többségi szavazat alapján - előterjesztést tesz az intézetigazgató kinevezésére, akinek mandátuma öt évre szól.
- e) Az intézetigazgató javaslatára - többségi szavazat alapján - kinevezi az igazgató helyettesét, a részlegvezetőket és a főkönyvelőt.
- f) Évente jóváhagyja az igazgató és a d) pontban jelzett személyek fizetésének államilag garantált részét, ami két részből tevődik össze, úgymint

— az igazgató fizetése megegyezik a mindenkori politikai államtitkár fizetésével; ezt egészíti ki a bruttó fizetés 30 %-át kitevő költségterítési átalány.

— a d) pontban említett személyek esetében a fizetés megegyezik a közigazgatási államtitkár-helyettes fizetésével; ezt egészíti ki a bruttó fizetés 10 %-át kitevő költségterítési átalány.

(3) Az Intézet igazgatója kinevezésének előfeltételei.

(4) A Tanács határozatképességének feltételei.

- (5) A Tanács elnökének feladatai, távolléte esetén rendelkezés a helyettesítésről.
- (6) A Tanács által adományozható kitüntetések.

4. §

- (1) A KRIPOLINT törvényes működését segíti a Döntőbizottság, a Számvizsgáló Bizottság.
- (2) A Döntőbizottság összetétele és feladatköre.
- (3) A Számvizsgáló Bizottság összetétele és feladatköre.

5. §

Aláírási és kötelezettségvállalási jogosultságok és jogosultak.

6. §

- (1) A tényleges munkát az Intézet végzi. Élén az intézetigazgató áll, aki munkatársait - a 3. § (2) e) pontjában foglalt korlátozással - maga nevezi ki és menti fel.
- (2) Az Intézet ügyrendjét maga határozza meg, s a Tanács hagyja jóvá.
- (3) Az Intézet a feladatkörébe tartozó kérdések vizsgálatához a Kormánynak alárendelt bármelyik szervtől adatokat kérhet, amelyeket azok - a személyiségi jogokra vonatkozó előírások figyelembe vétele mellett - szolgáltatni kötelesek. Az Intézet adatokat kérhet a bíróságoktól is, amelyeket azok az említett jogvédelem szem előtt tartása mellett szolgáltatni jogosultak.

7. §

Ezen határozat végrehajtásáról az igazságügyi miniszter (1. alternatíva), illetve a belügyminiszter (2. alternatíva) a pénzügyminiszterrel egyetértésben gondoskodik.

8. §

E határozat kihirdetése napján lép hatályba. Egyidejűleg hatályát veszti a 2004/1960 (I. 6.) számú kormányhatározat.

II. rész

1. A pályázó jelenlegi munkahelye:

Országos Kriminológiai és Kriminalisztikai Intézet

A pályázó beosztása:

megbízott osztályvezető

A pályázó fizetése:

alap: 44.400 Ft

bruttó: 49.620 Ft

2. A pályázó által írt tanulmányok bibliográfiai jegyzéke:

Tudományos könyvek:

- 1 Közúti balesetek.
Budapest, 1979.
- 2 Bakóczy Antallal és Molnár Józseffel közösen:
Üzemi balesetek. Budapest, 1984.

- 3 Kalabay Lászlóval és Nagy István Endrével közösen:
Nem üzemi balesetek.
Budapest, 1985.
- 4 Társadalom - gondatlan bűnözés - megelőzés. Budapest, 1990.

Tudományos cikkek:

- 5 A közlekedési jelzőtáblák elhelyezésének néhány kérdése
Belügyi Szemle, 1968/11. 57-59. pp.
- 6 Néhány észrevétel a villamosok elsőbbségével és felszerelésével
kapcsolatban
Belügyi Szemle, 1969/11. 53-59.pp.
- 7 A tömegszállító járművek megállóhelyeinek jogi és technikai problémái
Belügyi Szemle, 1970/7. 54-58.pp.
- 8 Az új Kresz és a tömegközlekedés
Belügyi Szemle, 1971/2. 73-78. pp.
- 9 Az új Kresz előtt
Belügyi Szemle, 1971/9. 49-53. pp.
- 10 A közúti forgalomellenőrzés néhány időszerű kérdése
Belügyi Szemle, 1972/3. 50-53. pp.
- 11 A városi tömegközlekedési balesetek néhány kriminológiai vonatkozásáról
Városi Forgalmbiztonsági Szimpozium, KÖZDOK, 1972. 419-425.
pp.
- 12 A sértettek magatartásáról
Városi Forgalmbiztonsági Szimpozium hozzászólásai,
KÖZDOK, 1973. 313-315. pp.

- 13 A közúti közlekedési balesetokozás viktimológiai tipológiájához
Magyar Jog és Külföldi Jogi Szemle, 1972/5. 265-270. pp.
- 14 A közúti közlekedési balesetek helyszíni szemléinek néhány időszertű
kérdése
Belügyi Szemle, 1972/11. 58-62. pp.
- 15 A közúti tömegközlekedési balesetek okairól
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok, X. kötet.
(1973.) 247-286. pp.
- 16 A városi közlekedési balesetek kriminológiai nézőpontból
Városi Közlekedés, 1972/5. 356-363. pp.
- 17 A járművezető magatartásának és a büntetőeljárás hatékonyságának
kapcsolatáról
Magyar Jog és Külföldi Jogi Szemle, 1973/4. 227-230. pp.
- 18 A közlekedési szabályszegések súlyosságának megtérléséről
Belügyi Szemle, 1973/6. 58-61. pp.
- 19 A közúti jelzőtáblák szerepe kriminológiai nézőpontból
Városi Közlekedés, 1973/3. 162-171. pp.
- 20 Rolle äusserer Bedingungen im Zusammenhang mit der Fahrtauglich-
keit
Referátum az I. IDBRA-konferenciára, Zürich, 1973.
- 21 A közlekedési bűncselekmények megelőzési lehetőségeinek és a
büntető eljárás hatékonyságának kapcsolatáról
Magyar Jog és Külföldi Jogi Szemle, 1974/1. 12-16. pp.
- 22 A közlekedési balesetek viktimológiai összefüggései
Belügyi Szemle, 1973/12. 93-96. pp.
- 23 Az ember és a környezet kapcsolata a közlekedésben
Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények, 1973/5. 86-107. pp.
- 24 Nemzetközi konferencia a közlekedő ember magatartásáról
Belügyi Szemle, 1974/4. 52-55. pp.

- 25 A hivatásos gépjárművezetők közlekedési baleseteinek okairól
Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok, XI. kötet.
(1974.) 203-249. pp.
- 26 Kriminológia és rendszerelmélet
Jogtudományi Közlöny 1974/5. 224-230. pp.
- 27 Információelmélet és közlekedés-kriminológia
Jogtudományi Közlöny 1974/6. 306-313. pp.
- 28 A szociológiai tényezők hatása a városi közlekedés biztonságára
Városi Közlekedés, 1974/3. 174-180. pp.
- 29 Situation of traffic delinquency in Hungary.
In: Péteri, Z. (Ed by): The comparison of law. Akadémiai Kiadó
Budapest,
1974. 251-267. pp.
- 30 Orvopszichológia a közlekedésbiztonság szolgálatában
Városi Közlekedés 1974/4. 224-226. pp.
- 31 Viski Lászlóval közösen:
Tömegtájékoztatási eszközeink közlekedésbiztonsági munkájáról
Belügyi Szemle, 1974/6. 23-32. pp.
- 32 Merényi Kálmánnal közösen:
A bűnelkövetővé válás egyes kérdései a közlekedési bűncselekmények-
nél
Acta Universitatis Szegediensis de Attila József Nominatae.
Acta Juridica et Politica Tomus XXII
Fasciculus 3. Szeged (1975.)
- 33 Az ittas balesetokozás társadalmi veszélyessége egy kriminológiai
kutatás tükrében.
Magyar Jog, 1975/1. 28-31. pp.
- 34 Magángépjárművezetők baleseteiről
Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok XII. kötet.
(1975.) 135-170. pp.

- 35 A 12. Nemzetközi Forgalomtechnikai és Forgalombiztonsági Hét
(Belgrád 1974. IX. 2-7.)
Városi Közlekedés 1975/1.51-56. pp.
- 36 Kriminalsoziologie des Verkehrsverhaltens.
Zeitschrift für Verkehrssicherheit 1975/1. 19-26. pp.
- 37 A közlekedési balesetet okozók személyének és cselekményének a
társadalmi veszélyességéről.
Magyar Jog, 1977/5. 413-423. pp.
- 38 Gesellschaftliche Zusammenhänge zwischen Verkehrskriminalität
und Automobilismus.
Zeitschrift für gesamte Strafrechtswissenschaft, Band 89. (1977.)
285-297. pp.
- 39 A közlekedési balesetekkel kapcsolatos bűncselekmények megelőzési
irányai és eszközei.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIV. kötet (1977.)
305-343. old.
- 40 Bakóczy Antallal közösen:
A tömegkommunikáció és az emberölés néhány összefüggéséről
Jogtudományi Közlöny, 1977/7. 395-403. pp.
- 41 Közlekedés kriminológiai kutatások Szolnok megyében.
Belügyi Szemle, 1977/8. 89-93. pp.
- 42 Autópálya-rendészet az NSZK-ban.
Belügyi Szemle Tájékoztatója, 23.sz. (1977.) 86-93. pp.
- 43 A kriminológia helyzete az NSZK-ban.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XV. kötet,
(1978.) 301-326. pp.
- 44 A konfliktuselemzés mint a baleseti oktatás tárgya.
Városi Közlekedés, 1978/4. 258-263. pp.
- 45 Gondolatok a technika embere hibás viselkedésének okairól
Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények, 1978/3. 153-164. pp.

- 46 Strafen - aber wie? 12.Tagung der Österreichischen Gesellschaft für Unfallchirurgie 1976. Hefte zur Unfallheilkunde, Heft 130 (1978) 342-348. pp.
- 47 A baleseti okok kutatásának kriminológiai szempontjai
Munkavédelem, 1978/10-12. 29-32. pp.
- 48 A gondatlan bűnözés strukturája és dinamikája.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XVI.kötet. (1979.)
249-273. pp.
- 49 A sértett magatartásának értékelése a technikai vívmányok alkalmazása során bekövetkező gondatlan bűncselekmények körében.
Jogtudományi Közlöny, 1979/8. 493-499. pp.
- 50 Gondatlan viselkedés - balesetokozás - gondatlan bűncselekmény.
Magyar Jog, 1979/3.
- 51 A forgalomellenőrzés és a prevenció hatékonyságának kapcsolatáról.
Belügyi Szemle, 1979/8. 14-20. pp.
- 52 A baleseti okok és a gépjárművezetői továbbképzés kapcsolatáról.
Autóvezető, 1979/1. 28-29. pp.
- 53 Gondolatok a munkavédelemről.
Autóvezető, 1979/2. 37-39. pp.
- 54 Nézetek a büntetőjogi gondatlanságról
I. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok, XVI.kötet (1980.)
255-300. pp.
- 55 A rizikó és a gondatlan bűncselekmények.
Jogtudományi Közlöny, 1980/3. 178-186. pp.
- 56 Pusztai Lászlóval közösen:
Günther Kaiser: Kriminologie. (Recenzió) Jogtudományi Közlöny,
1980/12. 885-890. pp.
- 57 A kriminológiai okfeltárás és a szakértői eljárás néhány további lehetősége az üzemi baleseteknél
Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények, 1980/2. 51-56. pp

- 58 A generális és a speciális prevenció összhangjának biztosítása a közlekedésben.
Belügyi Szemle, 1980/3. 13-19.pp.
- 59 Vág Andrással közösen:
Egy üzemi balesetekkel kapcsolatos kriminológiai kutatás tapasztalatairól.
Munkavédelem, 1980/4-6. 1-12. pp.
- 60 A társadalmi rétegződés kriminológiai és büntetőjogi vetületeinek rendszere
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XVIII. kötet.
(1981.) 90-120. pp.
- 61 The evaluation of the behaviour of the injured party in respect of unintentional criminal offences occurring in connection with the application of technological achievements. Acta Juridica XXIII/3-4.
(1981.) 329-343. pp.
- 62 Az üzemi balesetek megelőzésének jogi eszközeiről.
Magyar Jog, 1981/5. 400-408. pp.
- 63 Az üzemi balesetek és a büntető eljárás.
Belügyi Szemle, 1981/8. 16-22. pp.
- 64 A balesetmegelőzés politikai vetületei.
Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények, 1981/5. 70-86.pp
- 65 A zavartól a konfliktus-szituációig.
Autóvezető, 1981/5. 19-21. pp.
- 66 Vasúti átjáró - mit tegyek?
Autóvezető, 1981/1. 20-21.pp.
- 67 Nézetek a büntetőjogi gondatlanságról II.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. kötet. (1982.)
153-181. pp

- 68 A véletlen megítélésének egyes elvi kérdései - különös tekintettel a technikai gondatlanságra.
Jogtudományi Közlöny, 1982/10. 798-808. pp.
- 69 Az alkohol szerepe az üzemi balesetekben.
Felsőoktatási Munkavédelmi Közlemények, 1982/4. 148-161. pp.
- 70 A konfliktus-szituációtól a balesetig.
Autóvezető, 1982/4. 3-6. pp.
- 71 Jankó Andrással közösen:
From Trouble to Conflict Situation.
Reports from Liikenneturva 24/1982. The Central Organisation for Traffic Safety - Finland
- 72 A gondatlan bűnözés oksági kérdései.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XX. kötet.
(1983.) 144-173.pp.
- 73 Szituáció - veszélyszituáció - bűncselekmény-szituáció.
Jogtudományi Közlöny, 1983/8. 520-526.pp.
- 74 Ellenőrzés, büntetés és a balesetmegelőzés.
Belügyi Szemle, 1983/9. 10-17. pp.
- 75 Destek Miklóssal közösen:
A KRESZ szerepe a közlekedésbiztonságban.
Autóvezető, 1983/3. 12-15. pp.
- 76 Jankó Andrással és Merényi Kálmánnal közösen:
Új távlatok a közlekedési bűncselekmények megelőzésében. (Konfliktuselemzés a közlekedésben.) Acta Universitatis Szegediensis de Attila József Nominatae. Acta Juridica et Politica. Tomus XXX. Fasciculus 3. (1983.)
- 77 Vág Andrással közösen:
A bűnmegelőzés szociálpolitikai eszközei.
In: Szük László (szerk.): A bűnmegelőzésről I. Igazságügyminisztérium Tudományos és Tájékoztatási Főosztálya kiadványai 5. (1983.) 33-63. pp.

- 78 Gondolatok a vétkes gondatlanság megelőzéséről.
Jogtudományi Közlöny, 1983/12. 777-778. pp.
- 79 Elképzelések a bűnözés megelőzésének szervezeti rendszeréről.
Magyar Jog, 1983/10. 919-923. pp.
- 80 A gondatlan bűnözés megelőzési kérdései.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXI.kötet. (1984.)
222-265. pp.
- 81 A szankcionálás szerepe a gondatlan bűncselekmények megelőzésé-
ben.
Magyar Jog. 1984/5. 442-451. pp.
- 82 A bűnmegelőzés jogi eszközei.
Igazságügyminisztérium Tudományos és Tájékoztatási Főosztálya
kiadványai, 7. tanulmánykötet. 1984. 286-322. pp.
- 83 A magyar és a finn közlekedésbiztonság összehasonlító elemzése.
I.rész.
Autóvezető, 1984/3. 33-38. pp.
- 84 A magyar és a finn közlekedésbiztonság összehasonlító elemzése. II.
rész.
Autóvezető 1984/4. 32-34. pp.
- 85 Destek Miklóssal közösen:
A biztonság lehetőségei és korlátai a kijelölt gyalogátkelőhelyek
tértségében.
Városi Közlekedés 1984/1. 11-17. pp.
- 86 A társadalomvédelem és a gondatlan bűnözés megelőzése. In: Vigh,
J. (szerk.): A társadalom védelme és a bűnözés megelőzése. Nemzet-
közitudományos konferencia anyaga. Budapest, 1984. 118-122. pp.
- 87 Háztartási balesetek - prevenciós lehetőségek szakértői szemmel. In:
A IV. Országos Igazságügyi Szakértői Értekezlet Műszaki Tagozata
előadásai.
Budapest 1984. okt. 18-19. 21-23. pp.

- 88 Accident - probability - necessity - negligence. *Acta Juridica* 1984/3-4. 343-363. pp.
- 89 Uplatnování deterministické přičinnosti v okruhu trestných činů spáchaných z nedbalosti. *Aktuální problémy kriminologie IV*. Praha 1984. 76-87. pp
- 90 A bűnözés megelőzése jogi eszközeinek elméletéhez. *Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok XXII.kötet* (1985). 67-117. pp.
- 91 Destek Miklóssal közösen:
Tompított fényszóró és vakon vezetés.
Közlekedésbiztonsági Figyelő 1985/1. 27-38. pp.
- 92 Destek Miklóssal közösen:
A tompított fényszóró használata és a láthatóság a gyakorlatban.
Közlekedésbiztonsági Figyelő 1985/3. 29-41. pp.
- 93 The social defence and the prevention of negligency. In: Vigh, J. (Ed. by:) *Proceeding of the International Conference on Social Defence and Crime Prevention*. Budapest 1985. 161-166. pp.
- 94 Das Strassenverkehrsstrafrecht in Ost und West. *Landesbericht in Ungarn*. In: Gralla, E. - Leonhardt, P. (Hrsg.): *Das Strabenverkehrsstrafrecht in Ost und West. Referate zur V. Münchener Ost-West-Rechtstagung über den Strassenverkehr durch das Straf- und Ordnungswidrigkeitsrecht in ausgewählten Ländern Ost- und Westeuropas 1985*. Studien des Instituts für Ostrecht Münchener Band 35. Deutscher Bundes-Verlag GmbH. Bonn 1985. 239-254. pp.
- 95 A finnországi közlekedésbiztonságról magyar szemmel.
Műszaki Élet 1985/1. 10. p.
- 96 A biztonságot szolgálja?
Autóvezető 1985/1. 24-26. pp.
- 97 A gondatlan bűnözés morfológiai jellemzői, oksági háttere.
Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok XXIII. kötet (1986.) 334-377. pp.

- 98 A gondatlan bűnözés kriminálszociológiai problémái.
Kriminológiai Közlemények 12-13. szám 1986. 42-64. pp.
- 99 Merényi Kálmán: "A nemi erkölcs elleni erőszakos bűncselekmények kriminológiai vizsgálata " című kandidátusi értekezésének vitája a Magyar Tudományos Akadémián.
Jogtudományi Közlöny, 1986/3. 158-159. pp.
- 100 Társadalom - közlekedésbiztonság - hatósági beavatkozás.
Belügyi Szemle 1986/3. 29-35. pp.
- 101 A közlekedési szabálysértési nyilvántartási rendszer és a jogpolitika.

Belügyi Szemle 1986/7. 80-85. pp.
- 102 Az ittas vezetés kérdőjelei.
Belügyi Szemle 1986/12. 53-55. pp.
- 103 Über Fahrlässigkeitskriminalität in Ungarn.
Recht in Ost und West 1986/1. 36-41. pp.
- 104 Györgyi Kálmánnal közösen:
Közlekedési büntetőjog Keleten és Nyugaton.
Magyar Jog 1986/1. 85-86. pp.
- 105 Destek Miklóssal és Draskóczy Magdával közösen:
A reakcióidőről - egy módszertani levél margójára.
Magyar Jog 1986/12. 1038-1043. pp.
- 106 Deviáció, gondatlan bűnözés, megelőzés.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXIV. kötet (1987.)
263-293. pp.
- 107 Viski László nézetei a közlekedésbiztonság fokozásáról.
Jogtudományi Közlöny 1987/8. 427-433. pp.
- 108 Viski László nézetei a közlekedésbiztonság fokozásáról. In: Szabó, A. (szerk.): Viski László emlékkötet.
Kriminológiai Közlemények 17. (1987.) 51-70. pp.

- 109 Baleset-meg(nem)előzés magyar módra.
Belügyi Szemle 1987/6. 48-53. pp.
- 110 Gondosak lehetünk, tökéletesek soha. I. rész.
Autóvezető, 1987/2. 34-36. pp.
- 111 Gondosak lehetünk, tökéletesek soha. II. rész.
Autóvezető, 1987/3. 37-39. pp.
- 112 Destek Miklóssal közösen:
Közlekedésbiztonság tompított fényszórával.
Belügyi Szemle, 1987/4. 12-18. pp.
- 113 Unkarin tuottamuksellisen rikollisuusten kriminologista tarkastelna.
Lakimies 5/1987 498-512. pp.
- 114 Kriminologické súvislosti z okruhu nedbanlivostnej trestnej cinnosti sprábanej v MLR z nedbanlivosti.
Aktuálné problémy kriminologie VI 1987/1. 179-194. pp.
- 115 A szükséglettől a tettig.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXVI. kötet (1989.)
7-43. pp.
- ✓ 116 Az erkölcs és a jog viszonyának történeti fejlődése.
Jogtudományi Közöny 1989/4. 197-201. pp.
- 117 Nemcsak a büntetőjog reformjáról van szó!
Kriminológiai Közlemények 26-27. szám (1989.) 145-149. pp.
- ✗ 118 Irányzatok a tett morális és jogi értékeléséről.
Magyar Jog 1988/11. 951-957. pp.
- 119 Korinek László: Rejtett bűnözés című könyvéről.
Belügyi Szemle 1988/8. 100-105. pp.
- 120 Pillanatkép a magyar autósokról. I. rész.
Autóvezető, 1988/3. 30-33. pp.
- 121 Pillanatkép a magyar autósokról. II. rész.
Autóvezető, 1988/4. 37-39. pp.

- 122 Pillanatkép a magyar autósokról. III. rész.
Autóvezető, 1988/5. 37-39. pp.
- 123 A skandináv kriminológia és kriminálpolitika.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXV. kötet (1988.)
286-318. pp.
- ✗ 124 Az erkölcs és a büntetőjog elméleti kérdései.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXVII. kötet (1990.)
7-62. pp.
- 125 Közlekedésbiztonság és közlekedésrendészet.
Belügyi Szemle 1990/1. 72-77. pp.
- ✗ 126 Az elvárhatóság jogi és morális vonzatai a közlekedési szabályszegés-
seknél.
Magyar Jog 1990/7-8. 643-654. pp.
- 127 A közlekedésbiztonság jogi vonatkozásai.
Közlekedési Közlöny 1990/40. 721-725. pp.
- ✗ 128 Morál és jog viszonya a közvéleményben.
Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXVIII. kötet
(1991.) 41-84. pp.
- 129 Egy megyei balesetfelmérés eredményei III.
Munkavédelem és Biztonságtechnika 1991/1. 49-51. pp.
- 130 Baleset-elemzési kísérlet - kelepccékkel.
Rendészeti Szemle 1991/4. 73-75. pp.
- 131 A gondatlan bűncselekmények.
Info-társadalomtudomány, 16. (1991. március) 61-65. pp.
- ✗ 132 Morality and penal law.
In: Münnich I. - Kolozsi B. (Ed. by): Studies in deviant behaviours in
Hungary. Project No. 4. Research Review '91/1. 123-133. pp.

Egyetemi jegyzet:

- 133 Közlekedés-kriminológia.
Jegyzet a Rendőrtiszti Főiskola részére.
BM Tanulmányi és Propaganda Csoportfőnökség. 1978.

Népszerűsítő könyv:

- 134 Fehér Lenkével közösen:
A közlekedési jogról és alkalmazásáról mindenkinek.
Budapest, 1981.

Népszerűsítő cikkek:

- 135 Olaszországi tapasztalatok.
Autó Motor, 1970/24.; 1971/1., 2. szám
- 136 Kellemes utazás - hasznos tapasztalatok.
Autó Motor 1973/16., 17. szám
- 137 A közúti közlekedés biztonságáért.
Autó Motor 1974/24. szám 12-13. pp.
- 138 Nyugatnémet utakon.
Autó Motor 1976/1-7. szám
- 139 Célba érés távirányítással.
Autó Motor 1976/11. szám 29. pp
- 140 Jobb munkahelyi légkörrel a közlekedés biztonságáért.
Volán Kiskönyvtár 1976.
- 141 Nagy város - nagy gond.
Népszava 1976. április 3. 11. pp.

- 142 Sebesség látszata, valósága, veszélye.
Népszava 1976. május 8. 13. pp.
- 143 Biztonság - biztonsági öv.
Népszava 1976. július 3. 13.pp.
- 144 Ötletek Salzburgból.
Autó Motor 1977/14., 15. pp.
- 145 Felkészülni a veszélyre.
Népszava, 1977. december 17., 14.pp.
- 146 Autópályán.
OKBT Balesetelhárítási kiadványsorozat.
- 147 Vakvezetés.
Népszava, 1979. április 14., 13. pp.
- 148 Ön hogyan szokott előzni?
Népszava, 1979. június 2. 12. pp.
- 149 Az elsőbbségadás tudománya.
Népszava, 1979. augusztus 4., 12. pp.
- 150 Kezdjük már óvodás korban.
Népszava, 1980. június 7., 12. pp.
- 151 Jelezzek, ne jelezzek ...
Népszava, 1980. június 7. 13. pp.
- 152 Klobusitzky Györggyel közösen:
Megállásra készen.
Autó Motor, 1981/10., 45. pp.
- 153 Klobusitzky Györggyel közösen:
Egy tipikus kerékpáros.
Autó Motor, 1981/13. 45. pp.
- 154 Klobusitzky Györggyel közösen:
Társra várva.
Autó Motor, 1981/16. 45. pp.

- 155 Klobusitzky Györggyel közösen:
Balra, lassíts!
Autó Motor, 1981/20. 45. pp.
- 156 Konfliktuskutatás.
Járjuk az utat, 1981/2. 5.pp.
- 157 Járművel vagy gyalog, az úton társak vagyunk.
Népszava, 1981. november 28. 13. pp.
- 158 Klobusitzky Györggyel közösen:
Csalóka torkolat.
Autó Motor 1982/1., 34. pp.
- 159 Klobusitzky Györggyel közösen:
Vigyázat, útszűkület!
Autó Motor 1982/2., 43. pp.
- 160 A zöld lámpa felé haladva.
Autó Motor 1982/4., 45. pp.
- 161 Klobusitzky Györggyel közösen:
Holttér.
Autó Motor, 1982/6. 45. pp.
- 162 Klobusitzky Györggyel közösen:
Ajándék információ.
Autó Motor, 1982/12., 9.pp.
- 163 Klobusitzky Györggyel közösen:
A füst is hasznos lehet.
Autó Motor 1982/14., 45. pp.
- 164 Klobusitzky Györggyel közösen:
Látszatnyugalom.
Autó Motor 1982/17. 41. pp.
- 165 Destek Miklóssal közösen:
Járművezető - gyalogos partnerkapcsolata Békéscsabán.
Békés Megyei Népszáság. 1982. november 13. 12. pp.

- 166 Klobusitzky Györggyel közösen:
"Láss, ne csak nézz!"
Autó Motor, 1983/2., 42. pp.
- 167 Klobusitzky Györggyel közösen:
Folyósóban.
Autó Motor, 1983/14., 8. pp.
- 168 Klobusitzky Györggyel közösen:
Falun...
Autó Motor, 1983/18., 36. pp.
- 169 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyósóban". I. rész.
Autóvezető, 1984/5., 9-11. pp.
- 170 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyósóban". II. rész.
Autóvezető, 1984/6., 7-8. pp.
- 171 Destek Miklóssal közösen:
A vakvezetésről.
Népszava, 1985. január 31. 13. pp.
- 172 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyósóban". III. rész.
Autóvezető, 1985/1. 13-15. pp.
- 173 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyósóban". IV.rész.
Autóvezető, 1985/2. 30-31. pp.
- 174 A biztonságot szolgálja?
Autóvezető, 1985/2. 24-27. pp.
- 175 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyósóban" V. rész.
Autóvezető 1985/3. 13-14. pp.

- 176 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" VI. rész.
Autóvezető 1985/4. 16-17. pp.
- 177 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" VII. rész.
Autóvezető 1985/5. 25-26. pp.
- 178 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" VIII. rész.
Autóvezető, 1985/6. 4-6. pp.
- 179 Destek Miklóssal közösen:
A vakvezetésről.
Népszava, 1985. január 31. 13. pp.
- 180 Társadalom és közlekedésbiztonság.
Népszava 1986. május 29. 14. pp.
- 181 Ember, jármű, környezet.
Autó Motor 1986/1. 23., 28. pp.
- 182 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" IX. rész.
Autóvezető 1986/1. 16-17. pp.
- 183 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" X. rész.
Autóvezető 1986/2. 31-33. pp.
- 184 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" XI. rész.
Autóvezető 1986/4. 26-27. pp.
- 185 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" XII. rész.
Autóvezető, 1986/5. 29-30. pp.

- 186 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" XIII. rész.
Autóvezető, 1986/6. 11-13. pp.
- 187 Beszéljük meg! Napirenden a városi sebesség.
Autó Motor 1987/3. 8-9. pp.
- 188 Napirenden a tompított fény.
OKBT Színes 1987/VI.
- 189 Látni és látszani.
Népszava 1987. március 25. 11. p.
- 190 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" XIV. rész.
Autóvezető, 1987/1. 14-15. pp.
- 191 Klobusitzky Györggyel közösen:
Közlekedés "földi folyosóban" XV. rész.
Autóvezető 1987/2. 14-16. pp.
- 192 Az éjszakai közlekedés biztonsága.
Autó Motor 1987/19. 3-5. pp.
- 193 Ilyen gazdagok vagyunk?
Üzenet 1989/3. 2. pp.
- 194 Megállunk.
Autóvezető 1988/4. 28-30. pp.
- 195 Itt a piros, hol a piros!
Autópiac 1990/9. 19-20. pp.
- 196 A sebesség ára.
Autópiac 1990/8. 20-21. pp.
- 197 Mitől lesz nemzeti a nemzeti közlekedésbiztonsági program?
Népszava 1990. december 3. 9. pp.
- 198 Éjjel a helyzet bizonytalan.
Magyar Rendőr 1990/9. 10-11. pp.

- 199 Hol vagyunk mi még ettől?
Magyar Rendőr 1990/20. 10. pp.
- 200 Kedves ismeretlen kolléga a BKV-nál.
Magyar Rendőr 1990/15. 12. p.
- 201 Nem akarásnak...
Magyar Rendőr 1990/17. 9.p.
- 202 Rendezetlen számláink.
Autóvezető 1990/4. 8-10. pp.
- 203 Vigyázat! Csapda!
Magyar Rendőr 1990/19. 10. pp.
- 204 Másutt ötven járja
Népszabadság 1991. március 27. 24. p.
- 205 Képzeljük el!
Népszabadság 1991. március 27. 24. p.
- 206 Közlekedésbiztonság '95.
Népszabadság 1991. június 4. 23. p.
- 207 Képzeljük el!
Népszabadság 1991. június 4. 15. p.

3. A pályázó tudományos fokozata:

állam- és jogtudomány doktora

A pályázó idegen nyelv ismerete:

német, angol, orosz

